

[Justitsministeren.]
Jeg haaber, at man vil finde et Strafmaksimum af 4 Aar passende; men hvis den Mening skulde gøre sig stærkt gældende, at ogsaa dette er for højt et Maksimum, skal jeg ikke indvende noget imod, at man sætter det yderligere ned. Man maa jo bringe Straffeloven saaledes i Overensstemmelse med den offentlige Mening i Landet, at det ikke skal være umuligt for Nævningerne baade at følge deres Samvittighed og Lovens Røst — de skal kunne falde sammen.

Jeg har i § 238 tilladt mig atter at optage en Bestemmelse fra det Steincke'ske Forslag — hvis jeg maa kalde det saaledes — om, at der ikke sættes nogen Straf for den, der dræber en anden efter dennes bestemte Begæring, hvis han er haabløst syg og ellers vilde være udsat for svære Lidelser.

I Kapitel 27 om Freds- og Ærekrænkelser har der været en Bestemmelse i § 268 om, at man, naar Ærefornærmelsen var fremsat i grove Udtryk, kunde forlange Dom blot for disse grove Udtryk, og i saa Fald skulde det ikke være tilladt at føre Sandhedsbevis. Jeg tror, man skal holde paa det, at den, som har fremsat en ærefornærmende Beskyldning mod en anden, skal altid, naar Sagen kommer for Retten, have Adgang til at føre Sandhedsbevis. Jeg forstaar meget vel, hvorfor det nævnte Forslag er kommet. Det er, fordi man vilde undgaa Retssager af en saadan sørgelig Beskaffenhed som en enkelt, vi har set, hvor i Virkeligheden hele Retsapparatet har arbejdet ikke for at skaffe den fornærmede Oprensning, men hvor man har undersøgt den ærekrænkedes hele Privatliv og Embedsgerning, alle hans Forhold paa alle Punkter; for at være Ærefornærmeren behjælpelig med at efterforske, om der ikke kunde findes noget at udsætte paa Manden. Det er jo ikke Meningen, at man, fordi man er blevet ærefornærmet af en Person og stævner denne for Retten, dér skal staa til Rette for alt, hvad man har gjort i hele sit Liv, og skal faa undersøgt, om der dog ikke skulde være et eneste mørkt Punkt i ens Liv. Det er groft Misbrug af Retsapparatet, som har fundet Sted. Jeg ved ikke, om det er sket mere end een Gang; vi har haft adskillige Ærefornærmelsessager. Jeg tror, det vilde være at falde fra Scylla i Charybdis, hvis man vilde lade sig skræmme af dette til at indføre den Bestemmelse, at der ikke i alle Tilfælde skal være Adgang til at føre Sandhedsbevis.

Angaaende Berigelsesforbrydelser maa jeg endnu fremsætte en enkelt Bemærkning. Ved Afpresningsforbrydelser er Iværksæt-

telsesmomentet rykket frem til selve det at fremsætte Truselene; denne behøver ikke at have virket. For hvis det fastholdes, at man virkelig skal have afpresset den, man har truet, Penge for at kunne straffes, vil der meget sjældent blive Tale om Straf for en saa grim Forbrydelse som Afpresning, for den, som har betalt, maa jo være bange og angiver altsaa ikke vedkommende Afpresser. Det, der skal straffes, er selve det at true en Mand med den Villie at presse Penge af ham.

Med Hensyn til Tyveri og Bedrageri er Straffen lagt noget om, idet jeg maa hævde, at Bedrageri, som hidtil i Straffebudene er blevet behandlet langt mildere end Tyveri, derved er kommet paa forkert Plads. Bedrageri er, i hvert Fald i det nuværende kombinerede Samfundsliv, en langt farligere Forbrydelse end Tyveri. Det er dog sjældent, at man stjæler fra en Mand alt det, han ejer; det er sjældent, at en Mand bliver ruineret ved et Tyveri, men det er ganske almindeligt, at en Mand bliver ganske ødelagt i sin økonomiske Virksomhed ved bedrageriske Handlinger. Desuden begaas Tyveri ofte rent lejlighedsvis eller ifølge Lune eller af Sult og Trang, men Bedrageri begaas næsten altid efter Planlægelse, Overlæg, lumskt og snedigt gennemført, idet vedkommende skjuler selve Forbrydelsen. Bedrageri er derfor Vidnesbyrd om en langt farligere Forbryderkarakter end Tyvens. Derfor er Bedrageri rykket opad i Strafferammen og Tyveri sat forholdsvis lavere, ligesom Gentagelsesstraffen er helt afskaffet indenfor disse Forbrydelseskredse.

Dernæst skal jeg have den Ære at fremsætte for det høje Ting Forslag til Lov om *Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m.* I Lovforslaget er naturligvis Listen over de Love, der skal ophæves, ført à jour; men ellers er det i det væsentlige kun undergaaet saadanne Ændringer, som er en Følge af Ændringerne i Straffelovforslaget, og enkelte Ændringer af mere teknisk Art, idet der er saadanne vedrørende Æresoprensning og Bestemmelser om, at Staten skal afholde Udgifterne ved Afsoning af Frihedsstraffe, Ungdomsfængsel samt ved Fangernes Ophold i Arbejdshuse og Forvaringsanstalter, uden at man kan gøre Krav gældende mod Fangerne. Det er noget, man imidlertid maa betragte som en midlertidig Bestemmelse, og naar man paataenker en Nyordning af Fængselsvæsenet, bør muligvis hele dette Forhold tages op til samlet Overvejelse.

I § 19 indeholdes dels en Bestemmelse om, at Lovforslag til Gennemførelse af Bestemmelsen om Frihedsstrafs Udtaaelse i